

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Attila İlhan

BEN
SANA

MECBURUM

Attilâ İlhan

ben SANA mecburum

8-12-960
Handis

ş i i r l e r

ben sana mecburum

*boynuna o yeşil fuları_sarma çocuk
gece trenlerine binme
kaybolursun*

*sokaklarda mızıka çalma çocuk
vurulursun*

istanbul ağrısı

kanatları parça parça bu ağustos geceleri
yıldızlar kaynarken
şangır şungur ayaklarımın dibine dökülen
sen
eğer yine istanbul'san
yine kan köpüklü cehennem sarmaşıkları büyüteceğim
pançak pançak şiirler tüküreceğim
demek yine ben
İlmandaki direkler ormanında bütün bandıralar ayaklanıyor
kapı önlerinde boyunlarını bükmüş tek tek kafiyele
yahudi sokaklarını aydınlatan telâviv şarkıları
mavi asfaltlara çökmüş
diz bağıyor
eğer sen yine istanbul'san
kirli dudaklarını bulut bulut dudaklarıma uzatan
sirkeci garı'nda tren çığlıklarıyla bıçaklanıp
intihar dumanları içindeki haydarpaşa'dan
anadolu üstlerine bakıp bakıp

ağlıyan
sen eğer yine İstanbul'san
aldanmıyorsam
yakaları karanfıllı ibneler eğer beni aldatmıyorsa
kulaklarımdan kan fışkıruncaya kadar
yine senin emrindeyim
utanmasam
gözlerimi damla damla kadehime damlatarak
kendimi yâni şu bildiğın attıla İlhan'ı
zehirliyebilirim

sonbahar karanlıkları tuttu tutacak
tarlabası pansiyonlarında bekârlar buğulanıyor
imtihan çığlıkları yükseliyor üniversite'den
tophane iskelesi'nde diesel kamyonları sarhoş
direksiyonlarının koynuna girmiş bıçkın şoförler
uykusuz dalgalanıyor
ulan İstanbul sen misin
senin ellerin mi bu eller
ulan bu gemiler senin gemilerin mi
minarelerini kürdan gibi dişlerinin arasında
liman liman götüren
ulan bu mazut tüküren bu dövmeli gemiler senin mi
akşamlar yassıldıkça neden böyle devleşiyorlar
neden durmaksızın imdat kıvılcımları fışkırıyor
antenlerinden
neden
peki İstanbul ya ben
ya mısralarını dört renkli duvar afişleri gibi boy boy
gümrük duvarlarına yapıştıran yolcu abbas
ya benim kahrım
ya senin ağrın
ağır kabaranlarla uykularımı ezerek deliksiz yaşattığın
çaresiz zehirler kusan çılgın bir yılan gibi

burgu burgu içime boşalttığın
o senin ağrın
o senin

eğer sen yine istanbul'san
yanılmıyorsam
koltuğumun altında eski bir kitap diye götürmek istediğim
sicilya'lı balıkçılara marsilya'lı dok işçilerine
satır satır okumak istediğim
sen

eğer yine istanbul'san
eğer senin ağrınsa içnelli beşik gibi her tarafında hissettiğim
ulan yine sen kazandın istanbul
sen kazandın ben yenildim
kulaklarımdan kan fışkıncaya kadar
yine emrîndeyim
ölsem yalnız kalsam cüzdanım kaybolrsa
parasız kalsam tenhalarda kalsam çarpulsam
hiç bir gün hiç bir postacı kapımı çalmasa
yanılmıyorsam

sen eğer yine istanbul'san
senin ısıklarınsa kulaklarıma saplanan bu ısıklar
gözbebeklerimde gezegenler gibi dönen yalnızlığımdan
bir tekmede kapılarını kırıp çıktım demektir
ulan bunu sen de bilirsin istanbul
kaç kere yazdım kimbilir
kaç kere kirpiklerimiz kasaturalara dönmüş diken diken
1949 eylül'ünde birader murç ve ben
sokaklarında mohikanlar gibi ateşler yaktık
sana taptık ulan
unuttun mu
sana taptık

yorgun serüvenci

ben yeşil bir su içtim onsekiz
emirgân'da içtim temmuz'da
bütün karadeniz akıyordu
rüzgâr çözülmüştü ay yoktu
işte ben klor içtim onsekiz
bıyıklarımın damlata damlata
büyük rezilliğimizi içtim

saat yirmibir demesin içim çöl
gözlerimi mumlar gibi söndürüyorum
sarhoşlar gitti onsekiz gitti
istinye'de gemiciler kahvesindeyim
avuçlarımda kuru kafa işaretli
oksijeni eksik başka bir gökteyim
başka bir karanlığa kan veriyorum
az sonra böbreklerim dökülecek
yabancı bir ısılk elektriklerde
rüzgâr dudaklarımı kesiyor
şimdi git onbeş yıl önce gel
yalnızlar sokağında bekliyorum

tırnak uçlarımdan kan sızıyor
kan burun deliklerimden sızıyor
bütün camlarım kırılmış yorgunum

bir elektrikli gitar ulumıyagörsün
aseton kokuları gelmesin gelmesin
bir kadın sesi boğalması kulaklarıma
plâstik bir merih gecesindeyim
serüvenlerin tutsağıym yenilmişim
çiğneyip tükürdüğüm yoksa korku mu
yoksa bıyıklarımı kirleten bu yeşil
fosforlu saat kadrânlarına eğilişim
akşam gazeteleri çıktı mı titremek
içimdeki filmin artık koptuğu mu

sen bakma bulutlandığıma onsekiz
s.o.s. ne demek biliyorum unutmadım
çamların kîmin için çaldığını unutmadım
yeşil bir su içmedim mi şekersiz
klor kokuyor klor elim ayağım
dinamit kasalarına giriyorum
fransız afrikası'nda iş arıyorum
cezayir'de kurşuna diziliyorum
ölüm sarhoşluğundan bıkmadım

kadehini kaldır onsekiz bir daha kaldır
yıkılsın bu temmuz bırak ayaklarına
kafesinden çıkar yürek diye taşıdığını
köprülerini at gemlerini batır
ellerini ellerimin üstüne koy onsekiz
sen de bir ıslık uydur devrik ıslığıma
ömrümüzü bir suç gibi ayarlamadık mı
ağır bir hüküm giyer gibi öleceğiz

süleyman

öbür ışıkları getir hadi süleyman
bulvarın ortasında dur bağıрма
senin için bir yağmur hazırladım
hadi ışıkları getir yağdıracağım

al bu nisan akşamını benimkini ver
sual sorup durma sevmiyorum
öbür ışıkları getir badi getir
karanlıkta korkuyorum karnım ağrıyor

o kadını da getirsene portakal yiyen
porselen dişli kadını hanı pantolon giymiş
dur dolmabahçe saatini dinliyeceğim
on ikiyi çalsın öyle getir hadi getir

deniz fenerinden mi çalarsın işte çal
kibrit mi tutarsın bilmem işte tut
öbür ışıkları getir hadi süleyman
sana yağmur hazırladım yağdıracağım

sen kimsin süleyman bir de bu var

büyük yolların haydudu

**işte sımsıcak lejyoner sakalları içinde
margot'nun sigarillosuna ateş tutuyor
tersine dönük gözkapakları uykusuzluktan
kirli sarı bir gök birikmiş kadehinde
hiç bir kibriti bir seferde yakamıyor**

asıl bu ödlele flüt onu böyle yıkan
uykusuzluktan çok bu ödlele flüt margot'nun
çıplak gözlerindeki rom lekesi dişlerindeki
tebeşir beyazı açlık paletindeki 'karanlık
rimelindeki is ve dudak rujundaki kan
je hais les dimanches şarkısı | juliette greco'nun

işte dudaklarım konyağa vermiş dinlendiriyor
tersine dönük gözkapakları uykusuzluktan
bir yatak biliyor musunuz ah biliyor musunuz

göğsüne yeşil mürekkeple margot'nun gözleri oyulmuş
her gittiği yere bir tutam sigarillo dumanı götürecele
margot'nun paletinden bir siyah götürecele kusuk siyah
kendine geceler boyamak için izmir'de istanbul'da

nasıl yapıyor bilmiyorum bir türlü aklım almıyor
beyoğlu'ndan st-placide'e çıkıyor basmâne'den passy'ye
izmir'de 15945'den soruyorsunuz gitti diyorlar
istanbul'da siyasi polis bile adresini bulamamış

telsizci hamdi

ayın yirmi dördünde nairobi'de ol
ilk yağmurlarla birlikte geleceğim
eğer ben gelemesem yağmurlar gelecek
otelin penceresinden duyabilirsin

akdeniz polisi telsizci hamdi'yi arıyor
dün gece şu masada beraber içmiştiniz
hani cebinde hiç büyük para taşımayan
boynunun üstünde başı fevkalâde eğreti
hani gözlükleri lüzumundan fazla temiz
tek kelime ispanyolca bilmediği halde
antonio machado'dan şiir okuyan adam
cebinde üçüncü mevki bir vapur bileti

işte yirmi sekizinci defa luna lunera
bir bardak mağden suyu soğutulmuş
yirmi sekizinci defa yalnızım otelde
nedense muslukları hep açık bırakıyorlar
nedense artık ölmek istemiyorum

geç kalmış ölü

**korkacak bir şey yok hesap tamam
sıram geldi mı hatta güleceğim
kendimi hazırladım biliyorum
önce turgut arkasından ömer haybo
daha sonra varujan sonra nureddin
sonra ben değilsem demokrat toni
sonra o değilse mutlaka benim
kendini hazırladım biliyorum**

**aysel'in gölgesine saklandım
hep susamışım su içiyorum**

geceler bitmiyor neden bitmiyor
uykumun arasında bekliyorum
aysel bütün gece gözünü kırpmıyor
el yordamıyla yokluyorum
kapıları karanlığa açılmış
avcunda diken diken şiirlerim
korkacak bir şey yok hesap tamam
sıram geldi mi hatta güleceğim
kendimi hazırladım biliyorum

içki içsem ağzımda cam kırıkları
denize girsem sıra sıra boğulmuşlar
binmeyi kurduğum gemiler batıyor
önüden geçtiklerim beni görmüyorlar
yanlışım mı var yoksa geciktim mi
nureddin'den sonra bu 'ilk sonbahar
ömer haybo'nun kanı daha kurumadı
demokrat toni portakal satıyor
korkacak bir şey yok hesap tamam
sıram geldi mi hatta güleceğim
kendimi hazırladım biliyorum

o ara belki aysel dışarda olacak
bir kesik olacak dilimin ucunda
camlarda bütün bulutlar delirmiş
yağmur çocukları çırıl çıplak
onaltı ekim cuma yirmi kırkdokuz
paris-inter haberlerini vermiş
bir telgraf alacağım işte son
korkacak bir şey yok hesap tamam
dediğim gibi hatta güleceğim
kendimi hazırladım biliyorum

ben çıktıktan sonra telefon

ömer haybonun son günleri

bir bıçak ısırmasın ömer haybo
dişleri cıtır cıtır çelik
yanılıp beyoğlu'na çıkmasın
topraklıle sokağı'nı tutmasın
bütün şarablar ölü kırmızı
bütün kadınlar çabuk
hiç biri 'durduğu yerde durmuyor
ömer haybo'nun gözü hiç birini tutmuyor
haydud ömer haybo

her gün onsekiz sularında acı siyah beyaz
ondokuz ellibirde bir alman gemisini limandan çıkarıyor
yirmibir buçukta alkazar sineması'nda kötü seyirci
yarından sonra beklediğim ömer haybo
gelmiyecek ömer haybo
lonel hampton'a tutulmuş cazdan anlamaz
polis romanları yazıyor acaba neden yazıyor
parmak uçlarında bronz kurusların mağdeni kirliliği
bir kaç kere öldü ömer haybo
korsan ömer haybo

hangi şehirde olsa sabahları yabancı
boğulmuş geceler mahallesini bir türlü bulamıyor
hangi otobüse binmesi lâzım bilemiyor yanılıyor
herkesin gittiği yer onun gitmiyeceği
terazi burcunun kötümser çocuğu
namuslu bıyıkları kirli siyah
ah ömer haybo

varujan'a karşı ömer haybo

**eğer varujan düştüyse ömer haybo hiç
yirmi birinci varujan eylülcü
hem elleri kirli hem katolik
hani telefon korkağı eski bilârdocu
acı saçları dökülmüş üstelik
dur ömer haybo
iki dört çift sıfırda dur
dur ömer haybo
kirlenme ellerini**

asfaltın ıslak mavisinde üç varujan
düşmüş üçe dağılmış varujan
çılgığı pırıl pırıl boşlukta duruyor
çılgılığının üstünde ömer haybo duruyor
gözlerinin akında bir kükürt sarısı
eğri dişlerinin arasında kürdan
dur ömer haybo
iki dört çift sıfırda dur
dur ömer haybo
kirlletme ellerini

iki sütun üzerine bir cesed varujan
iç cebinde bir ölüm omega bir altın saat
yüz elli dokuz dolar otuz mısır lirası
ömer haybo'nun aradığı varujan
benim gedikpaşa'da üç ay aradığım
demokrat toni'yi kravatıyla boğan
yirmi birinci varujan eylülcü
dur ömer haybo
iki dört çift sıfırda dur
dur ömer haybo
kirlletme ellerini

demokrat toni bir kaç misli bilârdocu
boğulduktan sonra bile gülümsiyen
topraklüle sokağı'nda portakalçı
benim oniki yıldır körebe oynadığım
ömer haybo'nun gözlerinden öptüğü
sıfır bir yenilmiş bir toni demokrat
boğulduğu sokakta üç varujan
dur ömer haybo
iki dört çift sıfırda dur
dur ömer haybo
kirlletme ellerini

cehenneme dört bilet

gözleri dağılmış adamlar sanki biz
demokrat toni sanki ben ve ömer haybo
tabanca ağızlarında rezil aydınlığımız
üç çarpı ölüm kostuk rüzgâra doğru
aysel'in karanlığını silmek için üçümüz

gedikpaşa'da şubat eksil beş buçuk
son cıgaraların köşebaşında yine o
yine ağzından öpen tanımadığı karanlık
çift sesli bir iç bulantısı re bemol do
avuçları sıyrılmış ölümler kalabalık

yine kendisini bir başkası sanıyor
artık ne ben varım ne toni ne ömer haybo
bütün aynalardan yapayalnız dönüyor
dünyadaki yerini eskitmiş gibi
bulutlu uykulardan uyanamıyor

lâvabonun beyaz dişlerinde üç mavi jilet
simsiyah bir almanca plâk domingo
sıfır bir sıfır bir buluşacağımız saat
demokrat toni ben aysel ve ömer haybo
dördümüz için cehenneme dört bilet

yaşamakta direnmek

**ıslak bir otomobil sabah karanlığında
seni kaybedilmiş bir oyuna iletirken
inadın nagant gibi koltuğunun altında
oynamakta direnmek ne demek düşündün mü
en hızlı manşetlerin en gergin saatında
tırmandığın ipin nerden çürüdüğünü
ne gün kopacağım kestiremeden
inadın nagant gibi koltuğunun altında
tırmanmakta direnmek ne demek düşündün mü**

**ya sırtlan dışleri kontes ağızlarında
en kral öpüşmeyle gelen ya çakal salyası
buluştuğun her kadın ayrıca kirletirken
sevişmekte direnmek ne demek düşündün mü
bu çabuk değişen deliller borsasında
tanrının simsiyah yeryüzüne tükürdüğü
karşılıksız damlar her gece yarısı
deprem gürültüleriyle ansızın yıkılırken
inadın nagant gibi koltuğunun altında
yaşamakta direnmek ne demek düşündün mü**

*işte sa majeste izmir şehri
54-55 kışında kralımız
gebersek yıldızları dağıtsak
kaygısız kılı kıpırdamıyor*

yirmi beşinci saat

izmir limanında suya çöktüğüm* malûm
suya kırk beş kuruşluk bir akşam çöktüğü
yirmi dört yıldızın battığı malûm

lâcivert üstünde beyaz joseph konrad
slpsicim dişlerimin ucundan çekilmiş
dört yöne bıçak sırtı telgraf telleri
on sekiz nokta yirmi bir hat malûm

ıslıklı bir sakal gibi çenemden sarkıyor
blaise cendrars'ın kıvrık şifreleri
iki gözümün arasında üçüncü gözüm
akrepsiz yelkovanı delirmiş gömgök bir saat

izmir limanında battığım suya çöktüğüm
toprağın ve suyun korktuğu malûm

deprem bekçisi

**mıknatıslı bir anten gibi tek tek
gökyüzüne açılmış kirpiklerim
diliimde yanık yıldızların tadı
ayakta ne uyku ne durak
bütün bir gece deprem bekledim
olmadık saatları yokladım
hiç biri yerinden kımıldamadı
deprem gecesini dörde katladım
karanlıkta sustum büyük bekledim
ölüm bıçak gibi parlıyordu**

tension à smyrne

**kasım'da bir çarşamba çatladı
yarısını çaldılar yarısını ben çaldım
on üç gün dudak dudak yaşadım
dün gece kayboldu beni bıraktı
bir cıgara yaktım telefon ettim
ekdiler on bir buçukta geldiler
gemisi on bir yirmi beşte kalktı**

gözbebeklerine mızrak gibi saplı
çıgıllıklar götürüp getiren bir tren
dokuz gün yolculuk dedik durduk
o eksik bir çarşamba ben yoksul bir salı
l. armstrong'ın delik deşik sesinden
otuz altı saat hayal dokuduk
çekirdekli ve mürekkep kanatlı
bir yağmur üstümüze yıkılırken
yolculuk dedik durduk yolculuk

sonra aşk sıyrılmış dört gün bir gece
iki bıçak hızıyla yaşadığımız
ateş ve barut gibi sımsıkı içiçe
birbirimizin avuçlarına kapanışımız
sabırsız dudaklarımıza değdikçe
rüzgârın sünger gibi köpürmesi
aklımıza dakar limanı geldikçe
zehirli gözlerimizin yaşarması
kaybettiğimiz kaybolduğumuz vs...

yarın şafakla bir konsolosluğun kapısında
dakar için fransız vizesi istiyeceğim
-... pardon monsieur! je vals vous demander
un visa, si c'est possible, pour Dakar.

ahmed beni fevzipaşa bulvarı'na çağırdılar
 on ikinci ağacın altında bekliyeceğim
 ahmed beni neden çağırdılar bilmiyorum
 izmir'in yabancısıyım ahmed korkuyorum
 sabaha dönemezsem telefon edersin
 emniyet nöbetçi müdürlüğü'ne: 24 - 61

ahmed şu para sende dursun ne olur ne olmaz
 rıhtımda istanbul oteli var bilirsin
 kapıcı ibrahim'den çilli ferihan'ı sorarsın
 benim için bir yalan uydur telgraf geldi de
 acele gitti de nasıl bilirsen öyle yap
 ahmed benim senden başka arkadaşım yoktur
 yarından sonra mektup gelecek yırt at
 unutma ferihan'a giderken karanfil götür
 tarafımdan söyle turgut köpeğine yüz vermesin

ahmet beni fevzipaşa bulvarı'na çağırdılar
 ahmed beni neden çağırdılar bilmiyorum
 birazdan kalkıp gideceğim namus belâsı
 ben izmir'in yabancısıyım kimseyi tanımam
 ahmed benim senden başka arkadaşım yoktur
 sabaha dönemezsem telefon edersin
 emniyet nöbetçi müdürlüğü'ne: 24 - 61

gaziler caddesi

**basmane'de gaziler caddesi'ne
küçük bir yağmur götürdüm
siz böyle akşam üstü görmediniz**

**gizlice bir şarab tuttum
yine o şehir korkusu
ola ki simsiyah sarhoşum
içimde elektrik uğultusu
bir de kötümserlik sebebsiz**

' — 31 —

şurda yeşil gözlü bir çocuk
nylon geçirilmiş şapkasına
ferid'e benzettim azıcık
kimbilir belki de başkasına
yetişkin eli yüzü tertemiz

basımâne'de gaziler caddesi'ne
kırık çocukluğumu götürdüm
siz böyle akşam üstü görmediniz

camların rengini beğenmedim
bütün mor bıyıklar yabancı
şekersiz çaylar içindeyim
gece makaslarında bekçi
sabaha karşı hırsız

bu afiş bir sinema tuzakı
düşme o kızın arkasına
yemyeşil kolu bacağı
cıgara yapışmış dudaklarına
dördüncü gecedir uykusuz

basımâne'de gaziler caddesi'ne
türkek bir çarşamba götürdüm
siz böyle akşam üstü görmediniz

kırmızı pazar

kız sen burda yeni misin peki leylâ nerde
hani çekirdek gözlü örtümcekten korkan
kim ulan beni herkes tanır git patronuna sor
elektrikçi ihsan dedin mi içkide üstüme yoktur

leylâ güzel kızdı ben böyle göz görmedim
sen de güzelsin bak omuzların meselâ
biz elektrikçi kısmı karanlıkla güreşiriz
ölüm tellerde ılık çalar gözümüz pektir
saçların kendinden mi sarı boyadın mı
öyle örtülü bakma içimi karıştırıyorsun

buranın tesisatını biz yaptık cahid'le beraber
dügmeye söyle dokun süt gibi aydınlık
cahid askere gitti bak leylâ da gitmiş
geceleri uyku tutmuyor ışın yoksa cıgara iç
yıldızlar boğazıma dizili inanmazsın
dilsiz misin nesin bir şey söylesene
istanbul'dan mı geldin yalnız mısın

sen burda bir yabancısın

**bu rüzgârın tadı senin hiç tadmadığın
bu yolcular bilmediğin bir yerden geliyor
konuştukları dil ömrünce duymadığın
gözlerini sakla sen burda bir yabancısın
akşam tren raylarına yağmur yağıyor**

**devrilmiş bu sokak ayak basmadığın
çarmıha gerilmiş afişler ıslanıyor
karanlıkta bir kadın tanımadığın
bir şeyler söylüyor anlamadığın
şüpheli oteller üstüne geriniyor
sen burda bir yabancısın saklanmalısın
akşam tren raylarına yağmur yağıyor**

ağustos çıkmazı

beni koyup koyup gitme
ne olursun
duruğun yerde dur
kendini martılarla bir tutma
senin kanatların yok
düşersin yorulursun
beni koyup koyup gitme
ne olursun

bir deniz kıyısında otur
gemiler sensiz gitsin bırak
herkes gibi yaşasana sen
işine gücüne baksana
evlenirsin çocuğun olur
sonun kötüye varacak
beni koyup koyup gitme
ne olursun

eliml tutuyorlar ayağımı
yetişemiyorum ardından
hevesim olsa param olmuyor
param olsa hevesim
yaptıklarını affettim
seninle gelemeyeceğim attılâ ilhan
beni koyup koyup gitme
ne olusun

*bu bizim gökler gibisi
hiç bir dağda çatılmamıştır
yıldızlarımızın titremesi
yüreğine deprem indirir
hiç bir yerde bu denize
bu acı tuz katılmamıştır
topraktan sağdığımız pekmez
güneşin başını döndürür*

— 1. utanmak

su korkusuna uğradığım geceler
yıldızsız geceler

ıssız bir ova ısılığıyla kulaklarıma dolan
artık ne bir tek satır yazıyorum
ne bir tek satır okuyorum
her hangi bir kütaptan

gözlerim sonuna kadar karanlığa açılmış
bir deniz feneri inat ve çalışkanlığıyla durup durup
kırık sakallı bir dağ köylüsüne bakıyorum
damarları düğümlü kuvayı milliyeci ellerine
ve göz kapaklarının arkasından
bir yeraltı nehri gibi gizli gizli akan
devler yorgunluğuna

utanıyorum

— 2. demir kuşaklı halkımız

bıçak dövüyor bıçak bursa'da bıçakçılar
bir dilim güneş gibi bursa bıçakları
götürüp belki izmir'de fuar'da satacaklar
belki balıkesir'de bıçakçılar içinde

halı dokuyor halı uşak'ta halı esnafı
bir ilkbahar sahifesi kimisi silme çiçek
dövülmüş bir bakır aydınlığı kimisinde
kimisi tertemiz sofalara serilecek
encamı bilinmiyecek kimisinin de
halı dokuyor halı uşak'ta halı esnafı
hünerli elleriyle bir dünya cenneti dokuyor
içinde cırılçılak kendisi işin tuhafı

akşehir'de semerciler semer dikeyor
ufacık yere yakın bozkır atları için
çuvaldızın ucunda ağaç saman ve meşin
toz bıyıklarını yakıyor semercilerin
bir iğne sokuyorlar bin ah çekiyorlar

demir dövüyor demir demirciler sıvas'ta
örsün üstünde klbrit gibi parlatıyorlar
yumuşatıyorlar çifte su veriyorlar
altı yüz çırak yüz elli usta sıvas'ta
çekiç burunlarından çingı sektiriyorlar

küçük asya düzünde ay ve yıldız
omuz omuza vermiş ekmek yağuruyor
yıldız kadınhan'da buğday savuruyor
ay ramandağı'ndan petrol çıkarıyor
küçük asya düzünde ay ve yıldız
her köşebaşında her gün rastladığımız
gözleri bozkır gibi kuru ve aydınlık
avuçları sıcacık demir kuşaklı halkımız

— 3. 923 de demiş

akşam üstü

bir öküz burnunun ıslak siyahlığı nasıl bileniyor

eylül'de bir akşam üstü

ağaçlar tozlu yapraklarıyla ilk serinliğe yaslanıyorlar

ufacık eşeklerini önüne katmış sabahlara kadar tuz çe-

yukarı fırat köylüsü

kiyor

allahım

sırtlarda yine dumanlı dağ ateşleri

**lâciverd bıyıklarına ayran bulaşmış
yıldızların dîbinde umudsuz türkölere giren
tütün koyun ve kıl kokulu çobanlar
kesik kulakları ve tebeşir beyazı dişleri
karanlıkta adama dehşet veren
halbuki bakışları insancasına dost
nefes nefes çoban köpekleri
allahım
gece ilerledikçe nasıl artıyor dağların ağırlığı
cimin dağı öteden şu adım aklımda tutamadığımı
ova köylerini nasıl eziyorlar
harmanyelerinde gündüzden kalma testiler sızıyor
ağır kamyonlara yüklü
kemah yolunda sonbahar
ve yorgun kavakların bitmez tükenmez arkadaşlığı
arkta sürbehan köyünde sular
gülüşerek karpuzlara uzanıyor
küçük neşeli fakir su
kumlarda dinlenen karpuz
çıplak
çamurlu ayaklarıyla gece suyuna çıkmış köylülerin
karanlıkta söntip yanan isli fenerleri
uzak uzak
allahım
memleketim**

**demiş ki mustafa kemal
“... memleket demiş
asrı medeni ve müreffeh olacaktır
behemehal
bu demiş bizim için bir hayat dâvasıdır”.
923’de demiş**

— 4. hey'et'i temsiliye namına

biz buralı türk düşük bıyıklı
yedli toprağa düşük allah diyen
barut yalamışlı tekbir soluklu
üç hilâl dökülür ellerinden
 uf içi kalabalık büyük allah

biz buralı türk eski türk
düşük bıyıklı
 ölmek bilir
tozlu atları kara köpük
kâfir üstüne vardık ne allah
bir sabah ezanı
 tabur tabur

kösük

eskişehir üzerinden

uf içi kalabalık ölmek bilir

kemal paşa'nın atıları

afyon

gizli gizli yağmur dokur

bir süvari ıslanır

karanlıkta

ışıklar sıyrılır izmir'den

kuvayı milliyet tutmuş kapıları

geceyarıları

üç telgraf gelir

redd-i ilhak uyanır

maşatlık'ta

uf içi kalabalık büyük allah

bir telgraf gelir

sivas uzaklarından

bir çift mavi kan damlamış

imzasına

belki mustafa kemal

hey'et-i temsiliye namına

saklı mavzerleriyle büsbütün başka türkler

dökülüp tek tek keçi yollarından

silâh çatmış salihli ovasına

kurulu yumrukları

patladı patlıyacak

uf içi kalabalık ölmek bilir

gözlerinin akına kan işlemiş

solukları hızlı avuçları sıcak

kemal paşa'nın atıları

— 5. üç köylü

**bir ağaç dalına asılı lüks lâmbasının
üç köylü**

**su gibi dökünerek çıplak aydınlığını
ağız ağıza yüklü bir traktör römorkundan
karanlığa karpuz taşıyorlar**

**ışık damlıyor tuzlu bir ter halinde burunlarından
üçü de bıyıklı**

**üçü de genç
çalışmanın yüceltici hızına kapılmış üçü de
sarp kayalar gibi yakışıklı**

**karanlığa karpuz taşıyorlar
en yeşil küfürlerle kendi kendilerini kırbaçlayarak
rüzgârlı söğüt dalları gibi esnek oynak**

**boğazlarına kadar yaşama sevinciyle yüklü
üç köylü
çalışıyorlar**

— 6. neden kızkardeşlerim

neden kızkardeşlerim

niçin saklanıyorsunuz

**niçin peçelerin peştemalların arkasına gizliyorsunuz
nur yüzünüzü**

sık ve sert sıhhatli siyah saçlarınızı

cömert ağzınızı

neden kızkardeşlerim

hep böyle bir şeyden korkmuş gibi huzursuz

hep böyle bir şeye kızmış gibi öfkeli

acı ve alaca gözleriniz

dalma gölgeli

niçin kızkardeşlerim
kim geçerse geçsin yanınızdan
ışığı kendinize haram ediyorsunuz
bir vücut noksanını saklar gibisiniz
utanıyorum utancınızdan

neden kızkardeşlerim
niçin saklanıyorsunuz
görmek istemez miyim hünerli ellerinizi
yastık örtülerine çitlenbik gözlü kuşlar işliyen
çay takımlarına mor menekşeler
hercai menekşeler dizi dizi

kızkardeşlerim
görmek istemez miyim ellerinizi
buğday sularına batmış ölesiye ırgat
hızlı ve çabuk teknede hamur yuğururken
çamaşır günleri bambaşka hamarat
bir erkek eli kadar yiğit ve kararlı
dağ kuşlarının pençesi gibi çevik
yırtıcı üstelik
çocuk doğururken

hem gözlerinizi de görmek isterim
ne zararı var
bütün kirpikleriyle üzerime açılınsınlar
hem tüyleri yaldızlı boyunlarınızı
herhangi bir sokağı ilkbahar gibi bir anda şenlendiren
tepeden tırnağa çiçekli giyimlerinizi
alınızdaki mavi damarcıkları da görmek isterim
herşeyinizi

— 7. çarşı içi

güneşe karşı havalandı mı kuşlar
kanatları pır pır yıldızlanıyor
çarşı esnafı sabah sabah
kaldırımları sulamışlar
yırtık kargaların kuş telâşı yeniden başlamış
uzakta bir traktör
gizli bir diş ağrısı gibi vızıldıyor

kıl heybeleri kalaylı bakraçlarıyla
anlaşılmaz dağlarından iniyorlar
yarık çetrefil suratlı kadınlar
ezanla bir sabah kahvelerini haramiler gibi basmış
kalabalık bıyıklı bir takım adamlar
güzel eşkiya gözleri
fena halde uzamış saçlarıyla

— 8. fabrika

bu ağır soluklu adamlar işçi olacaklar
dudakları yanık kötü ciğaralardan
 avuçlarının dibi delinmiş
 ayakları yere heybetle basıyor
birileri gümüşhâne'den
 birileri şirân'dan
bu adamlar hilâfsız toprak adamları
 işçi olacaklar

nemli şayak giyimleri tüte tüte getirecekler sabahı
çarşının en yağlı en sıcak çorbasına ekmek doğrıyacaklar
bandula'lı ismail'in kahvesine uğrıyacaklar
 ve bir gocuk gibi alıp sırtlarına yağmurlu gökyüzünü
 tütün dumanı dökerek
 erkek burunlarından
şeker fabrikası'na varacaklar
az buçuk efkârlı
 tedirgin biraz
 ama mağrur ve kararlı

hey allahım
nasıl dağlara vurup geliyor fabrikanın gürültüsü

usul usul karanlıkta kürdçe konuştuılar

ağaç suratlı iki adam

kürd olduklarını bilmiyordum

ne dediklerini anlamadım

birden bire konuştuılar

dağların umum susmuşluğunda dinlenip dururken sonbahar

belki bir dilekte bulundular

bir tutam mutluluk dilediler gönüllerince

saçları topuklarını döven çatık bir dağ kadını

sekiz on kadar koyun

biraz kılın ve keçe

gurbetçi kirvelerini andılar belki usanıp

üzerlerine mezar toprağı gibi serpiyen yalnızlıktan

istanbul uzağında kaybolmuş akranlarını

çukurova düzündeki dersim çobanlarını

o fena halde bıyık ve burun

divit kalem tertibi ince

belki dua ettiler ateş tutmasına

çaldıkları her kibritin

görünmez suların sedasını duyup okuyup üflediler

birini vurmak geçiyordu belki akıllarından

belki zehir zemberek açtılar

belki bir yola gideceklerdi geceleyin

usul usul karanlıkta kürdçe konuştuılar

ne dediklerini anlamadım

kürd olduklarını bilmiyordum

sonra bir vakit sustular

yere çözüldüler ansızın

— 10. ya bereket deyip ıslanıyoruz

burnu eğik adımları tüy gibi kalles

bir çoban köpeği solumasıyla ansızın bastırdı yağmur
akşamın iki parmak berisinde ıslanıyoruz

gönül ferahıyla kardeş kardeş

yabani nar fidanları

biçilmiş tarlalarda sıcıryan çekirgeler

hozonsu köyü'ndeki telâşcı horoz

ya bereket deyip ıslanıyoruz

ahmediye rampasında

soluk soluğa pancar kamyonları

nadasa dökülmüş

çatık boynuzlu öküzler

ovanın güney batısında

boylu boyunca ezik bir sarı

kırlı bir gümüş

ve dorukları dağıtan bir yağmur dumanı bütün
bağlarda kurşun gibi ısılıkla büyüyen siyah üzümler
asmaların ortasında

kadınla çocuk arası bir genç kız

yalnızca başı örtülü

ehramsız

yağmurun çalışkanlığına aldırmadan

akşam namazına çökmüş

tertemiz bir hüznün

ıslak kirpiklerinde parhyan

besbelli bu gece yıldızlar görünmiyecek

yağmur aralandı mı

dumanlı boğazı'na geyikler gelirmiş

tahta gibi dağ köylüleri fırat'ın arkasından

bazı bazı türkmenler hiç umulmadık

uzun yelesi bal rengi atlarıyla

yemeni yorganları ve yün yataklarıyla

ve çıtırtılı ateşleriyle böcek böcek

besbelli

bu gece yıldızlar görünmiyecek

— 11. kalpaklı süvari

gecenin arkasında bir yerde
 ufaldıkça gaz lâmbaları
nehrin omuzlarına yaslamp yaşlı ve dindar
yalnızlıktan soğumuş dağlar
 kalpaklı bir süvari dolaşırmuş gizlilerde
 köylüler böyle diyorlar
 yatsıları

nal sesleri duyulur mu yağmur olursa
ne mümkün en usul havalarda duyulacak
erzurum'a doğru şah damarın oynar gibi
gören eden yok her nasılsa
kalpaklı olduğunu biliyorlar
bir elinde kılıç bir elinde sancak
kemah köylüğünde fakir fukaraya azık dağıtasıymış
üçer arşın kefenlik
içlik ve mîntan
• birer kese sarı lira ceb harçlığı
olur mu olmaz mı orası bilinmiyor
tilhas'ta bir kağnıya dokunmasıyla bir ne halsa
araba traktöre tebdil olmuş
allah tarafından
tercan toprağındaki kerametini
anlata anlata bitiremiyorlar

köylüler böyle diyorlar
gecenin arkasında bir yerde
ufaldıkça gaz lâmbaları
nehirin omuzlarına yaslanıp yaşlı ve dindar
yalnızlıktan soğumuş dağlar
kalpaklı bir süvari dolaşmış gizlilerde
yatsıları

kemal paşa'dır diyorlar

— 12. fırat rüzgâra karşı aktığı zaman

fırat rüzgâra karşı aktığı zaman

suyun yüzü telâşlı bir korkuyla ürperir

atmaca kayalıklarında poyrazın yalçın soluğu

dökülür sığırcıklar

çıplak kavaklardan

örtöş olmuş

şimsiyah ve ufacıklar

İçimsıra sonbahar garıplığının ağır yorgunluğu
fırat rüzgâra karşı aktığı zaman
sessizce kendi kendime ağıyasım gelir
nedense kimbilir

bir fakır gözyaşım dövülmüş bir avuç tuza damlar
bıçaklı dört bıyık tersine dönmüş soğuktan
bunlar muhakkak keleriç köylüleri
iki peynir tulumu sarmış küçük kulaklı atlarına
sağlı ve sollu

erzincan pazarına indiriyorlar
durup sigarasını yakıyor çarıklarının üstünde biri
sırtım verip poyrazın kırbacına
muhakkak keleriç köylüleri bunlar
uzaktan
yorgun adımlarının bir tozutması var ki yolu
bir yalnızlığı var ki allahın huzurunda
bu dört köylünün
bir başlarına kalmışlığı 'fâni' dünyada
adamın kemiklerini sızlatan

uzak bir şahin birdenbire hışım gibi alçalıyor
bir valdt süzüldükten sonra nazlı nazlı havada
fırat rüzgâra karşı aktığı zaman
batık bir umud türküsü halinde ölüm
köpek üzümlerinde ılık çalıyor
atmaca kayalıklarında
ve deve dikenlerinde

— 13. sendikacılar

yeryüzüne başka bir yıldızdan inmiş gibi yabancılar
meşin ceketleriyle çarşıda
konuşmaları başka türlü
cigara içmeleri değişik
gülüşleri ve bakışları da
iki yatak peylemişler bir otelde şimdilik
yeryüzüne başka bir yıldızdan inmiş gibi yabancılar
meşin ceketleriyle çarşıda
sendikacılar

damarlarından emziriyorlar
külrengi benizlerini çoluk çocuğun
cam yoksa derlerini geçirmişler kırık pencerelere
bir şey okudular mı susuyor gibiler adamakıllı yorgun
susmaları ıslıklı su buharıyla yüklü
bir lokomotif gibi gürültülü
büyük kapılar halinde açılıyorlar işçilere
yalnızlığın sofrasına namuslarının ekmeğini getirmişler
yoksulluğun altında kalmamak yetilerini
mutluluk umudlarını getirmişler
sendikacı hüviyetlerini
şimdilik bir otelde iki yatak peylemişler
yeryüzüne başka bir yıldızdan inmiş gibi yabancılar
meşin ceketleriyle çarşıda
sendikacılar

— 14. bir garip yolcu it

uzak kamyonlar uğulduyor kar karanlığında

sarı tüyleri kanlı heybetli bir it
kendini yola vurmuş gururlu ve ıslak
en sivri

en küstah dişleri çakılı ağzında
bir tamam
gözleri soğukta çırıl çıplak
soluğu duman duman
burun deliklerinde bir vakit
bıldık bir samanlık kokusu
bir vakit kar isı
kurd kokusu
tanıdık havlamalar kesik kulaklarında

bir başına yol tüküren bir garip yolcu it
kar karanlığında

— 15. silâhlı dört besmele

dört atlı sarıgöl boğazı'na devrildiler
rüzgârı burunlarıyla biçip
arkalarına dökerek
kara sular gibi boşandı gecenin boşluklarından
köpek havlamaları
dört atlı sarıgöl boğazı'na devrildiler
omuzlarında çapraz tüfek
kalpaklı ve siyah çizme­ller
yıldız yıldız sıyrılıp akıyor
padişah karanlığında mahmuzları
hafız ahmed'in değirmeninde
ateşin başına oturdular
önce bir soğan kırdılar

dut pekmezli ve yoğurt sordular
bıyıkları tekniil ayaktaydı
müslüman ve hilâl biçiminde
sonra erkekçe yatsıyı kıldılar
çakal gözleri saattaydı
kulakları köpek seslerinde
acı tütünler içilip
sonra bir vakit konuşuldu
cezveler sürülmüş ocaktaydı
atının dizginlerine olduğu kadar
her birisi kendi ölümüne sahip
bir ordu gibi savaşmak kudretinde
bir umudları kemal paşa'daydı
öbürü ankara hükümeti'nde

hızlı solumalarla kımıldanıyordu karaağaçlar
ahırda bir beygir aksırdı
munzur dağlarının üstünü bir tamamı tutmuş
yıldızın neyin kalabalığı
yukarılarda kar altındaki köylerde
ihtimal öfkeli kurdlar dolaşıyor
kemal paşa'dır çağırdı
demirhan oğlu gitmemiş olmaz
sakarya toprağında erkekler sofrası kurulmuş
ahkâmlı köşkemli savaşılıyor
yazılmışsa biz dahi
azrailin ekmeğinden tadacağız
şehidlik mertebesini
yaşamak cihetine makbul tutacağız
ankara hükümeti ne demek
maraş'ta üzümler parmaklarımızdan damlamıyor mu
gümüşâne üzerinde elmalar amasya'da
adam
tarafımızdan yenilecek

ayrıca zeytinin yağı ineğin yoğurdu
tokad'ın cevizi sucukları
anteb'in bulaması da
adam

hünkâr kullarının sabanına koşulmıyacağız
biz her nokta-l nazardan insan olmalıyız
acılar gördük
bunun sebebi dünyanın vaziyetini anlamadığımızdır
fikrimiz zihniyetimiz medeni olacaktır
şunun bunun sözüne ehemmiyet vermiyeceğiz
medeni olacağız
bununla iftihar edeceğiz”

gözleri iyice birbirinden ayırık
kaşları düz kırpıkleri insafsızca kalabalık
kusa boyları ve yaylı ayaklarıyla adamakıllı türk
bakırcı hasan
demirhanoglu sadık
paşoların süleyman
ve hacı yörük
silâhlı dört besmele halinde göğe baktılar
sabahın ilk horozları çırpınıyordu
besbelli sabahın ayazından
ufarak yıldızlar
tevatür kırılıyordu
bir kuvayı millîye sabahının kapısını açtılar
karadeniz'deki en son limanımız kadar
rüzgârlı kızgın ve açıktılar
sonu yoktu hiddetlerinin ve ümidlerinin
bir millet olarak çıktılar sarıgöl boğazı'ndan
kendinden
ve hürriyetinden emin

— 16 mustafa kemal'in sofrası

yarın akşam gelin dedim ya
yırtık pırtık gelin zarar yok
üç isimin biri barış

biri dünya

biri de sizsiniz dedim ya
yarın akşam gelin
ama mutlaka gelin
buğday konuşacağız

siz yukarı çığlı'den misiniz

o nasıl şey

demek gözleriniz ılık tutmuyor
ellerinizi bir sattınız bulamıyorsunuz
bu evleri böyle tutan siz misiniz

o nasıl şey

insan gözlerine inanmıyor
sofraya buyurun sofraya

belli yorgunsunuz

peynir kestim sucuk doğradım

günbalı erittim bakın ya

içinizi ısıtırsınız

su içersiniz

sofraya buyurun sofraya

buğday konuşacağız

benim sizi bir görmüşlüğüm var

dur dur nereden bileceğim

ayvansaray'da dokumacı osman mı

hani geceleyin şarabını içtiğimiz

osman değil mi yanlış mı var

öyleyse dur sebat matbaasından ibrahim

gözü daima tok karnı daima aç

gördün mü nasıl bildim

ibrahim gel ellerini silmeden gel

bu cıgara senin bu minder senin

ibrahim gel buyur sofraya

gel dedim ya

buğday konuşacağız

ragıp saatin kaç saatin

unutma dokuzda ajans dinliyeceğiz

demek yine kitapların ellerinden tutuyorsun

şir deyip daldığın oluyor roman deyip daldığın

yine çocuk bahçesinde mor salkımlar uyanıyor

üniversite kitaplığında büyük kitapların
bu sabah haydi hegel'i okuyorsun
st-simon'u yarın
ragıp saatin kaç saatin
beyazıt meydanında fıskiyeler davrandı mı
haydi gel sahaflar çarşısına uğra da gel
unutma bir tutam ılık getir sofraya
bir avuç fikret getir bir yürek dolusu mustafa kemal
kalpakları tozlu paşaların çılgınlık gözlerinden
bir tutam kuvayı milliye mavisi
bir avuç umut getir dedim ya
en iyisi
sofraya buyur sofraya
buğday konuşacağız

akşama yarın akşama gelin
işte gelin hepinizi bekliyorum
siz de gelin pamuk halkı tütün milleti
hemen öylece gelin yabancı mıyız
ağrı çobanları sizi de beklerim
raman sen de gel çocuklarını da getir
soframda şenlik olsun içim açılsın
siz olmadınız mı yalnızım yadsıyım yabancıyım
siz yok musunuz varlığım ne kelime
yarın akşama gelin
ama mutlaka gelin
buğday konuşacağız

•

•

*Quand je parle d'amour
mon amour vous irrite
aragon*

imkânsız aşk

sen beyaz bir kadınsın

**asıl büyük sarhoş benim uzaktaki
ben ki tek damla şarab içmedim
ekmeğin beyaz zeytinin siyah olduğunu biliyorum
asıl büyük sarhoş benim uzaktaki
benim kusturucu sarhoşluğum
yoksulluğum**

­yüzüme bakmasan da yağmura düşürsen de gözlerini
­gözlerime bakmasan da ne kadar
­o kadar aydınlığın gökyüzüme uzanıyor
­uykularımda nefesinin sıcaklığı
­o kadar
­hangi akşam kapımı çalan sen değilsin
­sen değil misin
­gizli bir kıvılcım gibi gözbebeklerimde duran
­umutsuzlandığım her akşam
­senin rüzgârın almıyor mu uğultulu yorgunluğumu
­yoksulluğun eşiğinde kapaklandığım zaman
­ellerimden sınıksız tutmuyor mu
­senin
­iyimserliğin

­bu tezgâhı kurdumsa ben senin için kurdum
­senin için dokuduğum basma ve pazen
­denizin yeşilinden süzdüğüm balık
­göğün mavisinden çaldığım kuş
­senin için
­felsefe okudumsa iktisad okudumsa geceyarıları
­boğazım kurumuş için bir kalabalık
­sıcacık mısralar okudumsa yunus'dan
­senin için okudum
­geceyarıları

­sen beyaz bir kadınsın
­uzaktaki
­gözlerin aklımdan çıkmıyor
­sen beyaz bir kadınsın karanlıkları dinliyen
­uzaktaki
­sarmaşıkları duyuyor musun rüzgârda
­yorgun başını üşümüş yastığına koyuyor musun
­uyuyor musun

belma sebil

seni ben kallâvi sokağı'nda gördüm
sen beni görmedin görmedin
kapıları çaldım adını sordum
söylemediler öğrenemedim
seni ben kallavi sokağı'nda gördüm
bir daha görmedim bilmedim
belma sebil adını yakıştırdım
aklıma geldikçe her sefer
gözlerinin mavisini bitirdim
saçlarının siyahına başladım

kallâvi sokağı'nda güvercinler
benim karanlık istanbul'um
bir esnaf kahvesine oturdum
belma sebil ya geçti ya geçer
rüzgârını içime doldururum
kallâvi sokağı'nda güvercinler
bunca yıl sönmemiş umudum
nisan değilse mayıs
perşembe değilse pazar
ben belma sebil'i bulurum

yirmi beşinci kısım

ışıkları söndür suna su
vapurları duyacağız ha
dün gece uykumda sığradım
beni mi çağırdın suna su
nereye gideceğiz ha

yabancı değil ben kaptan'ım
aç kapıyı suna su
büyük yağmurda ıslandım
şarabın var mı suna su
sabahu bulacağız ha

kadehini dinleme çıldırırsın
elimden gelmiyen bir o
bütün trenleri kaçırdım
saatın kaç suna su
yarın öleceğiz ha

gece buluşması

**sen istinye’de bekle ben buradayım
içimde köpek gibi havlıyan yalnızlığım
belki gelmem gelemem beş dakika bekle git
çünkü ben buradayım karanlıktayım**

Çünkü elimi kestim beni kan tutuyor
şarabım bütün ekşi suyum soğuk
yanımda olmadın mı seni seviyorum
belki gelmem gelemem beş dakika bekle git

yüzünü ıslatmadan ağıyabılır mısın
yarı geceden sonra telefon ettin mi hiç
karanlık adamlar hüviyetini sordu mu
ben senin olmadığını arıyorum
belki gelmem gelemem beş dakika bekle git

yabancı gibisin miyop gözlerin kısık
bana alt ne varsa seni korkutuyor
sana alt ne varsa hiç biri benim değil
belki ölmek hakkımı kullanıyorum
belki gelmem gelemem beş dakika bekle git

lady from smyrna

**gözlerindeki yağmur altında bir gar tenhaliğı
susmuşluğu gemisiz kalmış ulu bir liman
uykularını çığnıyor yıldızların kalabalığı
rüzgârlı deniz kapılarını açtığı zaman
kıvılcımlar uçuyor ısınmış saçlarından**

**içindeki barut çizgisel kimsenin tutamadığı
sarhoşluğu ayakları kesik ikinci bir insan
güvertedeki kadın sarhoşların anlamadığı
bütün yenik gözleriyle yalnızlığına bakan
geceleyin ürkek bir gemi geçti mi uzaktan**

**dudaklarında giderilmez bir korku bulaşığı
acımış bir iç sıkıntısı dilimin ucunda kalan
bugün arsız ölümün hayâsız sırnaşıklığı
yarın bir iyimserlik gayzer gibi fışkıran
yenilmişliğinin mazutlu çamurundan**

ben sana mecburum

**ben sana mecburum bilemezsin
adını mih gibi aklımda tutuyorum
büyüdükçe büyüyor gözlerin
ben sana mecburum bilemezsin
içimi seninle ısıtıyorum**

**ağaçlar sonbahara hazırlanıyor
bu şehir o eski istanbul mudur
karanlıkta bulutlar parçalanıyor
sokak lâmbaları birden yanıyor
kaldırımlarda yağmur kokusu
ben sana mecburum sen yoksun**

sevmek kimi zaman rezilce korkuludur
insan bir akşam üstü ansızın yorulur
tutsak ustura ağzında yaşamaktan
kimi zaman ellerini kırar tutkusu
bir kaç hayat çıkarır yaşamasından
hangi kapıyı çalsa kimi zaman
arkasında yalnızlığın hınzır uğultusu

fâti'h'te yoksul bir gramofon çalıyor
eski zamanlardan bir cuma çalıyor
durup köşe başında deliksiz dinlesem
sana kullanılmamış bir gök getirsem
haftalar ellerimde ufalanıyor
ne yapsam ne tutsam nereye gitsem
ben sana mecburum sen yoksun

belki haziran'da mavi benekli çocuksun
ah seni bilmiyor kimseler bilmiyor
bir şileb sızıyor ıssız gözlerinden
belki yeşilköy'de uçağa biniyorsun
bütün ıslanmışsın tüylerin ürperiyor
belki körsün kırılmışsın telâş içindesin
kötü rüzgâr saçlarını götürüyor

ne vakit bir yaşamak düşünsem
bu kurdlar sofrasında belki zor
ayıpsız fakat ellerimizi kirletmeden
ne vakit bir yaşamak düşünsem
sus deyip adınla başlıyorum
içimsıra kımıldıyor gizli denizlerin
hayır başka türlü olmalıyacak
ben sana mecburum bilemezsin

dördüncü krallığım

**janin medovlç'ın otelinde beyoğlu'nda
bu demek benim dördüncü krallığım
camlarda jilet gibi parlıyor tramvaylar
aynaya bakıp ömer haybo'yu tanıyorum**

bir yıl daha çizer misin janin medoviç
yepyeni bir yalnızlık bozdurduğumda
niye sanki alkol tutup ufalanırım
ölünecekse bak işte en büyük ölmeli
bu demek benim dördüncü kırallığım

kendiliğinden mi çaldı odamın zili
bu garsonlar yeni beni tanımıyorlar
hüseyin kendimi asarım korkusunda
hristo'nun gözü tutmadı anladığım
öyle saçlarım uzun çenem kilitli
niye gün ortasında akşam oluyorum
janin medoviç'in otelinde beyoğlu'nda

incecik dişlerimin arasında tuttuğum
sanki cam beş gecelik uykusuzluğum
peki koridorda niye ışık yakmıyorlar
bir türlü krallığımdan çıkamıyorum
beni polisler götürmüştü sırasında
bir kaç ay paris'te kaçak yaşadım
böyle kendi tozunda boğulmamıştım
ne bir it soluması kapının arkasında
ne bileklerimi çizen çarpık tramvaylar
ne de göğüs boşluğuma sığamayışım

yaşamak güç sarsılmadan janin medoviç
hele yüksek gerilimli bir yaşamaksa
bazı bir tel erir bakarsın bir lif kopar
bir yerde çıldırmak var dur bakalım
dönekler ayaklanmaz reziller bırakırsa
otel yalnızlıklarında janin medoviç
bu demek benim dördüncü krallığım

  c تنها köpek

ve gecenin son tramvayında   c تنها köpek
bir ben bir yağmur hazırlığı bir de sabiha
  rkek gözlerimizi ellerimizle örterek
i  mizden geldiğı kadar şimşek   akıyoruz
uzak yankılar halinde bir daha bir daha
istanbul'u dağınık bir romanda unutmuşuz
nasılsa yaşatmazlar başka bir yere gitsek
belli bir şey sonbahardan kovulduğumuz
sokakları kirleten   c تنها köpek
bir ben bir yağmur hazırlığı bir de sabiha

gece bir'den sonra uykularda yer bulmak zor
eski karakollarda korkuların gürültüsü
cebimizden çıkarmıyoruz ellerimiz titriyor
eylül   akallarından ka  p gizlenerek
birbirimizi eskittik işin kötüsü
  c sonbahar sürgünü   c تنها köpek
ka   nefes daha noksan sabahtan sabaha
ka   karış daha yorgun her akşam üstü
  oktan yıkılırdık öfke ayakta tutmasa
en çetrefil yanımızla böyle direnmesek
bir ben bir yağmur hazırlığı bir de sabiha
bulutlara bavlıyan   c تنها köpek

yanlış yaşamak

yanılmış bir kapıyım simsiyah
kendi üstüme kapanıyorum
seni paris'te kaybettim
yanlış bir yerde arıyorum
bozduğum her saat
içimli blüsbüttün daraltıyor
hiç bir mutluluğum kalmadı
ne bıraktıysan harcadım
inge bruckhart
resimlerine bakamıyorum

yanlış bir bulut çoğalıyor
akşamları yanılmış içlerime
ağzımda bozuk bir plı tadı
o korku değil artık bu yaşadığım
telefon zillerine dolaşarak
bak ne ben leipzig'deyim
ne de sen istanbul'da

ne départ kahvesi'nde çay içiyoruz
ne tiryaki köpek'te şarap
seni görmeden öleceğim
bir daha görmeden
inge bruckhart
zaten kaç yıldır yaşamıyorum

hep yanıldık mı kimbilir
inanmak gelmiyor içimden
o yanlış tren bindiğimiz midir
azala azala unutulduğumuz
hani leipzig garı'nda biten
yine yanlış mı yaşıyoruz
karanlığımızı avuçlarımıza öksürerek
sen bir kadın ıssızlığına koşulmuş
yarıdan fazla mavi gözlü
eylül'den eylüle gülümseyen
ben görünmez raylara düğümlü
garlarda yankılanan bir erkek
değerinden eksikliğine bozulmuş

ölüversek mi ne
en büyük yanlışlığı benimsiyerek
gizli bir nem sinmemiş mi ellerine
ya saçların fena halde sonbahar
yanlışlar prensesi inge bruckhart
yine marne üzerine kar yağıyor
geceleyin bembeyaz ıhlamur ağaçları
yanıldıkça lüzumsuzluğunu anlayıp
insan yaşadığından utanıyor
uykularımızda yalnızlık korkuları
dışımız en küstah yanlışlıklar
içimiz en başka türlü ayıp

uzaktan sevmek

yorgun bir ermeni pangaltı'nın
güvercin topuklarıyla gregoryen
yağmurlarda çoğalır nedense
incecik sürahiler gibi bir kadın
gökyüzü sanırsın gülümserken

kilise çanlarından eski kafkasya'nın
yaprak titreşimleri sokak içlerinden
sanki saçlarını değiştirmese
bir sonbahar parkında erivan'ın
yapayalnız bir mısra 'puşkin'den

kayısı tadında mı sarışın
gözleri çevrilmemiş filmlerden
uzaktan onu sevdiğimi bilse
karanlık günlerinde haylayf'ın
biralara şafak sökerken

cehennem dairesi

*il reste ce je ne sais quoi de beau qui nous dévore
l'oubli de la douleur de la vie et la mort
v. nezval*

viyolonsel yalnızlığı

**sonra çoğalıyorum tuz içerek
engerek korkuları arasında
isa'nın bilmem kaçınıcı haftasında
baş baş istanbul'u büyüterek
sonra doktor sabiha siyaha en yakın
yenice paketinin arkasında
elleri cezayır savaşında
zehirini sağıyor karanlığın**

sonra kış müthiş bir ivan akşamı
dostoyewski'yi yaşamada
çarın saltanat arabasında
eski nihillistlerin kanı

sonra hüzzam makamından bir beste ki
tıbbiyellilerin boğdurulduğu
abdulhamid sarayının uğursuzluğu
tüy kalemlerinin üstündeki
kalser bıyıklarıyla ve genç osmanlılar
zilkâde gözlüklerinde kar suyu
paris'te ahmed rıza gurubu
boulevard des italiens'de orospular
sonra doktor sabiha iki milyon
bir yerde bırakmış doktorluğunu
harbiye nezaretinde tutuklu
ölümünü görüyor sinemaskop

karanlıkta çıktığım sonra o kibrit
meşveret gazetesini aydınlatıyor
uykularım kıvamsız çabuk dağılıyor
zincirini koparmış içimdeki it
sonra kürd mustafa divanharbında
ölüm gömleğimiz en padişah mor
bir kadın cezayir'de ud çalıyor
işlek bilekleri kurtuluş komitasında
sonra doktor sabiha'nın ebonit ağızlığı
yaşamak oldum olasıya böyle zor
özgür olmadı mı insan yaşamıyor
boyu boyunca viyolonsel yalnızlığı

ikinci viyolonsel

tersâna sokağı'nda bir ben kaldım
yaylı bir tambur ve bir kedi
uzaktan parça parça son bozacılar
perdelerde hüseyin rahmi gölgeleri
aylardan en vahdettin bir kasım
günlerden mondoros mütarekesi
hem biraz müslüman sendikacılar
hani bahçekapı'da tramvay grevindeki
hem biraz gece gece kapılandığım
yaylı bir tambur ve bir kedi

sarayburnu'ndaki ağır aksak o vapur
şair namık kemal'dir belki magosa'ya
gülümser alısmamış çebleli gözlükleri
boğuk midhad paşa'nın ağlamaya
tersâne kahvelerinde hâlâ konuşulur
all suavi baskını nasıl saraya
bozuk fonograflarda beklırağa bölükleri
üzgün başladıkça sûzinâk çalmaya
yıllardan bilmem ki bin üç yüz otuz mudur
blnmış kuvayı millie mavisi bir tramvaya

sonra kaç sabiha doktor gömleklerinden
bilbao'da ve barud çirkinli
şirler yazdığı reçete kağıdlarına
hiç yayınlanmıyacak belki
bir stalag çarpıntısı berlin eskilerinden
biraz liberal fazlasıyla yahudi
kaç inge bruckhart tahta vagonlarına
wehrmacht kamçılarıyla çizili
kan gibi akıyor bavyera içlerinden
yağmur yüklü tutsak trenleri

o akşam ki karadağ prensinin öldürüldüğü
wagner'den ağır bir kar hazır yağmaya
yirtarak o çıplak canavar düdükleri
viyolonsel yalnızlığım kıyasıya
o hangi delirmek içsıra götürdüğü
özgürlüğü sevdiren doktor sabiha'ya
ölülerin telâş telâş cepheye döndükleri
kaç bilbao gecesi bir daha vurulmaya
en saklı dudaklarıyla sabahlara kadar öptüğü
karanlıktaki tamtamlar kaç afrika'ya

birinci keman

olarak en büyük bemoller yaşamam
borodin'in korkunç saltanatında
 bembeyaz dispanser karanlığında
 içlenmelerin birinci keman
dudaklarından çabuk kan çağrışımları
saatler budapeşte çaldığında
 doktor sabiha'nın şarab bardağında
 özgürlük sokağının asılmışları
hele gorkiy'le yaşamak mujik ümitsizliğini
nijniy novgorod sabahlarında
 derenkof'ların börekçi firmında
 o revolver yüreğine çevirdiği

mitralyöz demirinden ne tiftrek bir gökyüzü
kurguna dizilmekten tanıdığın
karın boşluğuna saplanan bıçağın
kulağındaki timsah gürültüsü
yolanda'nın çiçekleri en uzak bükreş'lerden
gülümsemeler diye nasıl sakladığın
saçlarından astığı demir muhafızların
hitler bıyıklarıyla ayrıca kirlenen
akşam saatlarında ve doktor sabiha'lar
aleksi maksımiç'le tamamladığın
cephe gerilerinde iç savaşlarının
birden bire yeşil bütün akasyalar

niye doktor sabiha'dan birinci kemanları
yaşasın istemek böyle karış karış
büyük kitaplar gibi hiç anlaşılmamış
kurtarmak gücündeki kayıp insanları
mor salkımlar havladıkça karanlıkta
dispanserin balkonundan geceye çıkarılmış
bir kaç rüzgâr daha yalnız bırakılmış
ölü denizleri duymak özgür olmamakta
sonra bir çığlık edinmek eski ankara'dan
yaln bir kılıç gibi masmavi uzatılmış
türkiye üstlerine özgürlüğe susamış
kozmos boşluklarında hâlâ yankılanan

no pasaran

I.

neden hep böyle gözümü yumsam akşam
madrid kapısında yeniden
nöbet tutmağa dönüyorum
dudağında yepyeni ısıklar bileniyor
neden hep böyle resmine baksam akşam
üç dakika geçiyor geçmiyor
maria pilar'ı yeniden kurşuna dizmeğe götürüyorlar
bıyıkları dumanlı üç adam
neden hep böyle karanlıkta kalsam akşam
kulaklarımda hep ricardo'nun sesi
yürek deviren şarkısı

los cuatros generales
los cuatros generales

franko'cu fas alayının öncüleri
çok gerillerimize düşmüştü
santa barbara'da
biz üç kişi bıçak gibi yemimliydik
ben yanı kaptan ricardo ve gonzales
santa barbara'da
yumuşak bir akdeniz karanlığı gözlerimize çöker çökmez
kırpıklarımız ıslanmış yumruklarımız büyümüştü
santa barbara'da.
üç ağaç gibi fransız sınırına devrildik
avuçlarımıza sulu kırmızı bir kan boşalıyor
ağzımızda kıvılcımlı bir sakız

los cuatros generales
los cuatros generales

biz çekilsek de rüzgârımız
ispanyol göklerinde kalıyor
nefes nefes
halbuki ispanya'dayız
yenik de olsak
dağları aydınlatan bizim gözlerimizdir
bugün yenik de olsak
yarın yeneceğiz

los cuatros generales
los cuatros generales

II.

madrid kapısında kaldı maria pılar
çantasında bir şiir kitabı kaldı barut yanığı
federico garcia lorca'nın
arriba frente popular

şimdi bir kadeh tutsam
yanık gözleriyle maria pılar
karanlık bir meltem gibi gülümser
unutamam
arriba frente popular

ricardo çıkar şapkamı
gonzales sen de çıkar
bu kurlangıç dizisi ispanya'dan geliyor
bu el yazısı maria pılar
arriba frente popular

cezayir mektubu

her şehrin garında karen seni hatırlamasam
her otelln bir aynasında görünmesen karen
bilenmiş bir yıldız gibi otuz sekiz senesinden
mimih treninden

ayışığı dal dal kulaklarımda uğuldamıyor mu
yalnızım

böceklerin gökyüzüne savrulduğunu görmüyor muyum
baharın ayaklanmak üzere olduğunu anlıyorum
mektupların bir türlü gelmiyor karen yalnızım
münih'ten

kurşuna diziyoruz karen ölmüyorlar
biz ölüyoruz karen dağlarda
yeni bir maya tutmuş köylüler korkarsın
bulutlardan ekmek yağuruyorlar
yalnızım

delikanlı elleriyle baharda boğazımıza sarılacaklar
yağmursuz rüzgârlar gibi kör kör boğulacağız
dağlarda

artık hiç birimiz radyoları dinlemiyoruz
yenildiğimizi biliyoruz karen duyuyoruz
kimli tutsam çevirsem gözlerime tükürtüyor
karen

ben yenik s. s. subayı arthur kröger yalnızım
ölebilsen
karen

waldorf astoria

**kadınsa kadın doktor spiedell
dudakları kalın
buğulu
üstüne yoktur linda'nın doktor spiedell
benim linda'nın
(bir içim su)
karanlıkta cıgara içiyor doktor spiedell
şehvetli
tembel
uykulu**

ah doktor spiedell siz yok musunuz
neden durumu anlamıyorsunuz
orta doğu'dan vazgeçin diyorum size
zaten alışverişi nedir orta doğu'nun
güney doğu asya'yı alsanız elinize
ah doktor spiedell ne işler çevrilir
haksızlık neresinde bunun

müzikse müzik doktor spiedell
işte bakın
bunlar orlean cazcılarını tek tek
işte doc smithy
crazzy pat işte
işte dikenli trompetler kavgacı kontrbaslar
öyle mi wagner'i seversiniz demek
(ah doktor spiedell siz avrupalılar)
demek çelik miğferli profilli bismarck'ın
gözlerinizi doldurur her dinleyişte
bırakın doktor spiedell
bırakın
bırakın eski prusya'nın köhne uğultusunu
işte king barnett
georgia blues işte

yanlışınız var doktor spiedell
yanlışınız
canım sir cunningham'ı tanımaz mısınız
londra'da nasıl konuşmuştuk diyecek
londra'da diyecek
i. g. farben için
(yâni sizin için doktor spiedell)
orta doğu diyecek hesapta var mıydı
siz de bilirsiniz ki doktor spiedell

imperial chemical industries demek
beş aşağı beş yukarı
sir cunningham demek
orta doğu zaten bir ingiliz pazarıydı
sizin için hesapta var mıydı doktor spiedell
ama doğru söyleyin
hesapta var mıydı

viskiyse viski doktor spiedell
hem de sevdiğiniz
black and white
gönüller sen olsun doktor spiedell
nasılsa içebiliriz
henüz saat
o kadar geç değil ki
prosit doktor spiedell
prosit
yarı geceden sonra başlar
newyork'ta hayat

orta doğu'dan gece telgrafları

I.

ebû şükr'ün saat bir buçuğu
her zaman sonbahar
tek tek bütün kapıların ardında
şüpheli yabancılar
telefon çaldı mı cevap verse de kimse konuşmuyor
7.000 liraya bozdursa da namusunu
yine meteliksiz
gergedan uykularında
ingilizce konuşan nasyonal sosyalist almanlar
kıvılcım ve petrol sarhoşluğu
ensesi traşlı bir kadın yalnızlığını kusuyor
cigara dumanlarıyla birlikte
150 kasa winchester bilmem kaç
20.000 sterling döviz
'namına muharrer' çekte

geceleri ince yağmurlar halinde uzak limanlar

ebû şükr'ün konuştuğu londra arabçası
kudüs'ü buruşturup suveys'i yaşadığı zaman
yağlı bıyıklarıyla yaşadığı zaman
bağdad'lı fahişelerin dudaklarını çiğniyerek
büyük nargileler yâni
british petroleum kumpanyası
çekip her sabah ingiliz gazetelerini
hôtel marbeuf'de bir tamam
newyork ve paris borsalarını dinlemek
demek
her geceyarısı
montecarlo'dan

ümitsiz çürtük bir gökyüzünde
büyük ayaklı fellâhların
zehirli nilüferler gibi sapsarı bakışması

II.

kerkük'teki balçık sıcakını
yâsin'dir omuzlarıyla kaldırıyor
köylü yâsin
ayrıca bir kerbelâ susamışlığını
eskimiş topraksızlığını
diyecek yok ellerine
bir çift öküz kadar sabırlı suskun
diyecek yok köylü yâsin'e
en hayvan tutkularını
yasaklanmış uykular gibi ucundan yaşıyor
toprağı sevmek gibi bir tutku
suyu sevmek gibi

çorakta bir yeşil görse nazlı solgun
iki çift lâf etmek gibi bir tutku
yaprağına
dikenine
diyecek yok
köylü yâsin'in aydınlığı döven ellerine

dicle'nin ağır çamurlarında
delimsirek gölgeleri uzayıp kısaltılar
meydan ateşlerine tutup mecbur suratlarını
kuzey'de 48. yazında
karanlığın kapısını yumruklarıyla çaldılar
bağdad üstüne salıp bilenmiş çığlıklarını
sabahın alacasında büyüterek
inanılmıyacak kadar yeni ve büyük
tepeden tırnağa erkek
umudsuzluğun yoksul sofrasında
kıllı göğüsleri çirkın omuzları çökük
oysa dilekleriyle katıksız insandılar
bozuk dualar halinde yorgun ve ürkek
gecenin sehpalalarına bembeyaz asıldılar

şimdi çok yumrukları köylü yâsin'in
deprem uğultularıyla döner ebonit boşlukta
iki gezegen gibi soğuk
hain

kopuk ham meyvaların burukluğuyla
döner sabahlara kadar harcanmış ufukta
ürkütücü tesellisiz kendi kendine
diyecek yok ebû şükr'ün plâtin dişlerine
hôtel marbeuf'de akşam saatlerine

budapeşte'den kartpostal

**benim kullandığım çamur kırmızısı
semlon treni'nden çaldığım
gergin bir pazartesi
macaristan sınırında kaldım
ölülerden tibor derry'yi sordum
geceyarısı
korku karanlığı bozuyordu**

sana telefonla gyula illyes'i okudum
alışılmış konyak boğazımda duruyordu
hattın en uzak ucunda çarçabuk viyana
ümid diye ne kalmışsa kırılmış dökölüyor
hem de nasıl çırpınarak

bir daha ölmek mi hürriyet adına
istersen prusya mavisı

ya boğazına bir kurşun sıkmak
en köylü bıyıklarıyla yası yası gülüyor
birinci sahifelerde imre nagy

acı bir kaç budapeşte sokak sokak
gözbebeğini çatlatan grı
karanlıkta bir lâmba gibi kısılmak
kızgın yalnızlığından içeri

üç parmak derinliğinde rüzgâr gecesinin
ellerine meteor hürlükleri erguvanlar
kulaklarına bir keman aydınlığı derken
o cehennem dairesini çizmeğe başlamak
sulu bir kar gözlüklerinin

kırlı chagall camlarını değıştirirken
mavzer gibi sıkılayıp ümitsizliğini
ölümünü bile bambaşka bir hayat gibi
iliktlerine kadar yaşamak
sonra bırak

ne derse desin küstah radyolar
asidli gülümsemesiyle kirleterek
yenilmişliğinin sincabi sabahını
ne söylerse söylesin yanoş kadar
sonra bırak

“hürriyet ve istiklâl benim karakterimdir”

gece garlarında bekledim

tren

tren

rıhtımlara döküldüm saçıldım

gelmedin

en gizli rüzgârları dinliyorum

bır yerde benden konuşuluyor

biliyorum

hırsızlama konuşuluyor geceyarısı

kayıp cıgaraların korkak aydınlığında

cesedlere oturulmuş

konuşuluyor

belki mütareke'de tutsak istanbul'da

belki barselon'da savaş sonrası

kimbilir belki de

ağır bir kar kalabalığına durmuş

alman sosyal demokratlarının VIII. ci mitinginde

konuşuluyor

batı berlin'de

biliyorum

en gizli rüzgârları dinliyorum

paris'teki 'tiryaki köpek' kahvesinde

chesterfield cigaralarının düşmanı soğuk gözlü bir kadın.

ellerimden tutan bir kadın her on beş dakikada bir

bütün yahudiler gibi yahudi

yurdundan uğramışlar gibi yabancı bütün

benden konuşuyor

38. senesinde

biliyorum

nihavent bir şarkı bekliyorum

izmir'in işgal edildiği gün

ıslıksız dudaklarımdan alıp götürdüğün

hangi sırlıslıkla marşandiz katarıyla kimbilir

hangi ingiliz devriyesinden kaçırarak

kuvayı müliye çetelerine götürdüğün

o nihavent şarkıyı bekliyorum

biraz şuh

biraz mahzun

biraz çıplak

benden konuşuyor o şarkı

biliyorum

acı bir tütün gibi yakıyor genzimi

senden uzak olmak

akşamları dağılan sonbahar bulutları götürüyor

bedevi sonbahar bulutları alıp götürüyor

iki yorgun yaprak diye gözlerimi
karanlığı karşılamak
sulanmış toprak bir avluda
pembe ve mor
ve bir genç kız yüzü kadar dinlendirici
gece safalarıyla beraber
karanlığı sensiz karşılamak
açık deniz uğultuları
çocuk şiiirleri ve mapusâne türküleriyle
dolduruyor içimi
yıldızların pırıltılı ağırlığı altında
kerpiç duvarlar çatlarken
yalnız olmak
sensiz olmak
tadına bir kavak gibi tekbaşına varıp gökyüzünün
tekbaşına dokunmak kelebek kanatlarına
beni senden alıp dağıtıyor
senden alıp başkalarına dağıtıyor beni
büşbütün

işte bak
siyasi polisin kapısında buluyorlar
badajoz'da buluyorlar beni
ispanya'da
damarlarım açılmış
gözlerim birbirinden uzak
kendimi hep milâno'da hesaplıyorum
ıslak duvarlarında bütün
bütün yorgun duvarlarında milâno'nun
uykularına giren bir afiş
balta ve mızrak
en gizli kulaklarımda italyanca bir türkü var
-... mia bambina dolce mia bambina
yenik badajoz'da bir kaç kere ölü sonbahar

en kullanılmadık bulut gölgelerinin altına
ümidlerini düğümleyip eğilmiş
toledo'lu milisler
kızgın namlularını rüzgâra tutup
yine benden konuşuyorlar
yakın ve fevkalâde iyimser
bir yağmur halinde giriyorum
uykularına

işte bak
eflâtun bir karanlık çektiler üstüme
kilitlediler
dişlerim ayrılmıyor birbirinden
dilsiz bir gestapo hücresindeyim
onbeş dakika sonra yirmidört saat dolacak
ben erna baumgartner değil miyim
heidelberg üniversitesi'nden
sesi daima bir parça dumanlı
dudakları daima bir parça ıslak
iki demir çocuk hitlerci gençler birliği'nden
ele vermediler mi beni
(hem birisi konrad
kardeşim gibi sevdiğim
hani boksör schmeling'e hayran
otomobil markalarına meraklı)
şimdi o müthiş dakikayı yaşıyorum aklımdan
üniversitenin büyük kapısına yağmur yağıyor
onlar meydanda toplanmış heine'yi yakıyorlar
ben trençkotumu unutmuşum
otobüs durağına koşuyorum
işte bak
budapeşte'de durgun soğumuş gözlerimle unutulmuşum
en uzak içlerime bir rüzgâr dağılıyor
bu bir bakıma kahrolmuşluğum
bir bakıma boydan boya kırılmış şarkılar

budapeşte radyosu susmuş
fabrikaların isli duvarlarında petöfi'nin mısraları
sımsıcak
ufacık kan gülüşmeleri duyuluyor
yenik bir sessizliğin arkasından
tankların o küstah öksürükleri
en uzak içlerime tuna'nın aydınlığı vurmuş
bir bulvarda yanyana mitralyöze gidiyorlar
fakülteli kızlar
savrularak
bir ihtiyar sosyalist sendikacı
sorgusu biter bitmez geceleyin kursuna diziliyor
gülümsemesi açık bir yara gibi acı
utandırıcı
hürriyet gibi gözünde pırıl pırıl
hâlâ çatlamış gözlükleri

bir gece sabaha karşı
en kilitli kapılarım açılacak
yalnızlığımdan çıkıp gideceğim
ne sensiz kalırsam korkusu
ne kitaplarda okuyup altını çizdiklerim
ne alkol tutabilecek beni
ne ölüm telâşı

bir gece sabaha karşı
kırık bir kuş çarpıntısı yaprakların üstünde
en küçük su
dört bir taraplara yelkenler halinde açılmış
en büyük sedâlar

bir değil ben artık bir kaç kişiyim
bir vakit paris'te jean jaures'ın kürsüsünde
bir vakit makina başında kuvayı millîye telgrafçısı
madrid'de bir akşam üstü arriba frente popular
bir akşam üstü sofya'da çervenkof tarafından asılmış

sosyal demokrat bulgar gazetecisi
bir değil ben artık bir kaç kişiym
belki juarez'im meksika'da güneşin tuzunu yalıyorum
belki de namık kemal osmanlı sürgününde
habib burguiba diye bir limanda yakalanıyorum
bükreş'te matbaamı dağıtıyor demir muhafızlar
kalküta'da kongrest partisi sekreteriyim
hürriyet sokağında isimsiz bir mezar

bir gece sabaha karşı
dehşetini birden kaybedecek gelmeyişin
ışlığımın tadında bir değişme
i tartışmalarında büsbütün başka bir tutum
büsbütün başka kıvılcımlar
ve en padişah korkulara direnebilen
yepyeni bir mustafa kemal davranışı

~

İ Ç İ N D E K İ L E R

<i>askıda yaşamak</i>	7
istanbul ağrısı	8
yorgun serüvenci	11
Süleyman	13
büyük yolların haydudu	14
telsizci hamdi	16
geç kalmış ölü	17
ömer haybo'nun son günleri	19
varujan'a karşı ömer haybo	21
cehenneme dört bilet	23
yaşamakta direnmek	24
<i>tension à smyrne</i>	25
yirmi beşinci saat	28
deprem bekçisi	27
tension à smyrne	28
24 - 61	30
gaziler caddesi	31
kırmızı pazar	33
sen burda bir yabancısın	34
ağustos çıkmazı	35
<i>memleket havası</i>	36
— 1. utanmak	37
— 2. demir kuşaklı halkımız	38
— 3. 923 de demiş	40
— 4. hey'et-i temsiliye namına	42
— 5. üç köylü	44
— 6. neden kız kardeşlerim	45
— 7. çarşı içi	47

— 8. fabrika	48
— 9. kürtler	49
— 10. ya bereket deyip geçiyoruz	50
— 11. kalpaklı süvari	52
— 12. fırat rüzgâra karşı aktığı zaman	54
— 13. sendikacılar	56
— 14. bir garip yolcu it	57
— 15. silâhlı dört besmele	58
— 16. mustafa kemal'in sofrası	61

imkânsız aşk 65

sen beyaz bir kadınsın	67
belma şebil	69
yirminci beşinci kısım	70
gece buluşması	71
lady from smyrna	73
ben sana mecburum	74
dördüncü krallığım	76
üç تنها köpek	78
yanlış yaşamak	79
uzaktan sevmek	81

cehennem datresi 83

viyolonsel yalnızlığı	85
ikinci viyolonsel	87
birinci keman	89
no pasaran .	91
cezayir mektubu	94
waidorf astoria	96
orta - doğu dan gece telgrafları	99
budapeşteden kartpostal .	102
"hürriyet ve istiklâl benim karakterimdir"	104

ATTILÂ İLHAN İÇİN DİYORLAR KI

Attilâ İlhan'da bir kişiöğlü sevgisi, bir öz-
gürlük dileği var ki onu da iyi buluyorum.

ATAÇ — ULUS

Attilâ İlhan, rahat ve kolay yazan, geniş
hayallere, büyük soluğa sahip sayısı pek az
şairlerimizden biri.

Oktay AKBAL - VARLIK

Artık bugün kaçınılmaz bir gerçektir ki
Attilâ İlhan edebiyatımıza yeni bir ekol ge-
tirmiştir. Yeni bir hava, yeni bir öz, ve hattâ
biçim getirmiştir.

İlhami SOYSAL - Son Havadis

Attilâ İlhan şiiri, Orhan Veli'nin akılcı
görüntücülüğünü sildi, yerine duygucu gö-
rüntücülüğü getirdi. Bu yeni görüntücülük es-
tetik duygusu olarak sardı.

Demir ÖZLÜ - YELKEN

Attilâ İlhan ve işlek kaleminden, satır-
rın ahenginden büyülenmiye direndim. Doğ-
rusu su gibi akıcıydı. Tökezletecek yerleri
değmediği için kırlangıç gibi gerçeği yalvaran
geçiyordu.

Sezer TANSUĞ - Pazar Hırsan

Günceş
KABAKÇIOĞU